

Alkotmánybíróság

Az első fokon eljáró Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a 2019. augusztus 28. napján kelt, 7.K.27.224/2019/8. számú ítélet alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg. Nyilatkozom továbbá, hogy 92. éves koromra tekintettel nem tiltakozom az ellen, hogy az Alkotmánybíróság az érintett ítélet megsemmisítése mellett a 2011. évi CLI. törvény 43. § (4) bekezdését is rendelje alkalmazni annak érdekében, hogy az ügyféli jogállást időben a lehető legrövidebb úton megkaphassam.

Adataim:

Nevem [REDACTED]
[REDACTED]

Cselekvőképességem teljes.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

- 2018. november 12-én kérelmet nyújtottam be a Somogy Megyei Kormányhivatal Siófoki Járási Hivatalához abból a céljából, hogy a közvetett (második) szomszédomban vizsgálják ki az építésügyi szabálytalanságokat, így különösen amiatt, hogy ott építési helyen kívül újonnan létesültek építmények, melyek közül kettőben (raktár és hűtőház) olyan tevékenység zajlik, ami hozzám nagyon áthallatszik (ezek hosszúkás, keskeny szomszédos telkek, minden áthallatszik), ezért egyúttal kértem ügyféli jogállásom figyelembe vételét is az eljárás során, az ügy releváns körülményeivel mindezt indokoltam.
- A Siófoki Járási Hivatal SO-07D/EH/1416-12/2018. számú végzésével (2018. december 18.) megtagadta ügyféli jogállásomat az időközben megindult építésrendészeti eljárásban. Központi érve az volt, hogy nem közvetlen, hanem második szomszéd vagyok; az ügy általam előadott releváns körülményeit nem vette figyelembe.

- 2019. január 8-án önálló fellebbezéssel éltem, melyben nagyon részletes indokolást adtam, hogy második szomszédként miért vagyok közvetlenül is érintve, továbbá hivatkoztam az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslati jogomra és az ezt részletesen értelmező 12/2015. (V. 14.) AB határozatra és kapcsolódó LB határozatokra. Egyúttal 30.000 forint illetéket befizettem.
- A Somogy Megyei Kormányhivatal SOD/12/34-5/2019. számú végzésével (2019. február 12.) helybenhagyta a Siófoki Járási hivatal elsőfokú, megtagadó végzését, az ügy általam előadott releváns körülményeit és az Alaptörvényben hivatkozott jogorvoslati jogosultságomat említésszerűen sem vette figyelembe.
- Ezért 2019. február 28-án keresettel fordultam az első fokon eljáró Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz a jogsértő közigazgatási cselekmény megváltoztatása érdekében ügyféli jogállás megállapítása céljából. A keresetlevélben nagyon részletes indokolást adtam, hogy a Somogy Megyei Kormányhivatal végzése miatt tartalmaz ténybeli tévedéseket, téves logikai következtetéseket és jogellenességet egyaránt, kifejtettem, hogy második szomszédként miért vagyok közvetlenül is érintve, továbbá hivatkoztam az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslati jogomra és az ezt értelmező 12/2015. (V. 14.) AB határozatra és kapcsolódó LB határozatokra. Az alperes félrevezető védiratára, mely az Alaptörvényben hivatkozott jogorvoslati jogosultságom mellett felhozott érveket továbbra is ignorálta, további értelmező beadvánnyal éltem 2019. április 27-én.
- Az alperes második (kiegészítő) védiratából – említési szinten – kiderült, hogy az építésrendészeti eljárásban (alapügyben) 2019. szeptember 2-i teljesítési határidőt állapítottak meg az alapügyben eljárás alá vont személy (Kft.) terhére.
- Az első fokon eljáró Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.27.224/2019/8. számú ítéletét 2019. szeptember 12. napján vettem kézhez. A bíróság a keresetemet elutasította. Az ítéletet hozó bíróság – mindamellet, hogy indokolása illogikus és egyes helyeken iratellenes is – nem tartotta figyelembe veendőnek az Alaptörvényből hivatkozott alkotmányos jogosultságomat (jogorvoslati jog), és helytelenül figyelmen kívül hagyta a 12/2015. számú AB határozat 23. és 24. pontjaiban foglalt további helyes Alaptörvény-értelmezést és világos iránymutatást.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az ügyféli jogállásom megállapítása tekintetében valamennyi rendes jogorvoslatot kimerítettem, csupán rendkívüli jogorvoslat gyakorlására (Kúria előtt felülvizsgálat) maradt lehetőségem, mellyel nem élek, hanem ehelyett ezúton az Alkotmánybírósághoz fordulok. Perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) úgyszintén nem kezdeményezek.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A jelen alkotmányjogi panasz benyújtására alapul szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap még nem telt el, mivel az ítéletet 2019. szeptember 12. napján vettem át.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A jelen alkotmányjogi panaszban támadott bírósági döntés jogaimat, érdekeimet azért érinti, mert az én saját ügyféli jogállásomat érintő döntést (ítélet) tartalmaz egy építésrendészeti eljáráshoz (alapügyhöz) kapcsolódóan.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés szerint: **„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági vagy más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti.”** Törvény [2016. évi CL. törvény, továbbiakban: **Ákr.** 10. § (1) bek.] biztosít részemre ügyféli jogállást mint főszabály, álláspontom szerint alkotmányos módon, megfelelőképpen. Az ítéletet hozó bíróság azonban e törvényhelyet [Ákr. 10. § (1) bek.] nem az Alaptörvénnyel összhangban alkalmazta, mivel helytelenül figyelmen kívül hagyta a 12/2015. számú AB határozat 23. és 24. pontjaiban foglalt további helyes Alaptörvény-értelmezést és világos iránymutatást (7.K.27.224/2019/8. számú ítélet 5. oldal 1. bekezdése), ezért a főszabály [Ákr. 10. § (1) bek.] szerinti ügyféli jogállás – mint jogorvoslatot lehetővé tevő státusz – megállapítását lehetővé tevő, alaptörvényi szempontból garanciális törvényhely alkalmazását (téves módon) „lex specialis” hivatkozással kizárta. Továbbá az ítélet indokolása leegyszerűsített módon a közvetlen szomszédság (mint conditio sine qua non) hiányával érvel a 12/2015. számú AB határozat 22. pontjában hivatkozott Kfv.IV.37.629/2009/70. LB határozat egyértelmű iránymutatása és az Alkotmánybíróság pontos értelmezése ellenére (7.K.27.224/2019/8. számú ítélet 4. oldal 4. bekezdése). **A lényegét tekintve hasonló ügyben hozott 12/2015. számú AB határozat alkalmazásának bíróság általi elvetése (mint alaptörvény-ellenesség) a nekem sérelmes bírói döntést érdemben befolyásolta.**

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

A jogvita tárgyát közvetlenül az ügyféli jogállás deklarálása képezi, amely magában foglalja a jogorvoslathoz való alkotmányos jogosultság szabad és törvényes gyakorlását.

A törvényi szabályozási környezetben (Ákr. 10. § (1) bek.) az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése jogorvoslati jogot biztosít nekem az építésrendészeti eljárásban a nyilvánvaló és közvetlen érintettségem folytán, de az ítéletet hozó bíróság ezt az alkotmányos jogot tőlem tévesen megtagadta (ítélet 4. oldal utolsó bekezdése), szembemenve a 12/2015. számú AB határozat 23. és 24. pontjaiban foglaltakkal. Az Ákr. 10. § (1) bekezdés anyagi jogi tartalma a 12/2015. számú AB határozattal érintett 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: **Ket.**) 15. § (1)

bekezdésével megegyezik, mivel a „közvetlen érintettség” kitélt az Ákr. csak a Ket.-et értelmező korábbi jogfejlesztő LB határozataival összhangban kodifikálta. A fellebbezésben és a keresetlevélben az analógiát is nagyon részletesen kifejtettem, melyet itt is ismertetek:

„Az Ákr. egyik legjelentősebb változása a Ket.-hez képest az ügyféli jogállással kapcsolatos szabályokban érhető tetten. A Ket. a múltban a lehető legtágabb személyi körnek biztosította az ügyfélképeséget: az volt ügyfél, akinek az ügy a jogát vagy jogos érdekét érinti. A gyakorlatban a „jogát” fordulat értelmezése a „jogos érdekét” fordulattal szemben nem okozott nehézséget. „Jog” alatt az ügyfelet megillető alanyi jogot értünk, mellyel az ügyfél rendelkezik, így azt érvényesítheti, vagy arról le is mondhat. A „jogos érdekét” használták méltánylást érdemlő értelemben [Kilényi Géza (szerk.): A közigazgatási eljárásjogi törvény magyarázata, KJK-Kerszöv, Budapest, 2005, 78.], de ismert olyan nézet, amely azt jog által védett érdekként értelmezte [Lőrincz Lajos: Közigazgatási eljárásjog, HVG-ORAC Kiadó, Budapest, 2005, 60.].

A Legfelsőbb Bíróság Kfv.II.39.231/2008/6. számú felülvizsgálati ítéletében kimondta, hogy „[v]alakinek a jogát, jogos érdekét az ügy akkor érinti, ha közvetlen és nyilvánvaló érdekeltisége fűződik ahhoz, hogy az egyébként másra vonatkozó jogot (kötelezettséget) a hatóság megállapít-e, és ha igen, milyen tartalommal. Az érintettséget az ügy egyedi körülményei határozzák meg.”

A Ket. hatályon kívül helyezését követő Ákr. tehát – elsősorban jogalkalmazási okokból – egyértelművé tette, hogy kizárólag az üggyel kapcsolatos közvetlen érintettség jöhet tekintetbe az ügyféli minőség szempontjából, vagyis az Ákr. a Ket. ügyfél fogalmához képest így szűkebben határozza meg azt, de valójában a jogalkalmazásban a fenti Legfelsőbb Bírósági döntéshez képest újat mégsem hozott, mivel az amúgy is alkalmazandó precedensjogot kodifikálta azáltal, hogy a jogszabályhelyi rendelkezésbe beépítette a precedens szerinti „közvetlenül” megköttést. [Érdekességképp: a Ket. 42. § (1) bekezdése értelmében az ügy elintézésében nem vehet részt, akinek „jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül érinti”, vagyis tételes jogi szempontból sem tekinthető előzmény nélkülinek a közvetlenség előírása].

Az engem többszörösen hibás – közigazgatási hatósági, majd bírói – döntés folytán ért, nehezen indokolható sérelem miatt tehát azt a döntést hoztam, hogy elsősorban alkotmányjogi panaszt nyújtok be az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének megsértése miatt az alábbiak figyelembevételével, sérelmem pártatlan, gyors és biztos orvoslása érdekében.

b) A megsemmisíteni kért bírósági döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A bírósági ítélet 4. oldalának utolsó bekezdésén közli: „*Felperes keresetében hivatkozott az Alkotmánybíróság 12/2015. (V. 14.) számú határozatában kifejtettekre. A bíróság álláspontja szerint azonban a felperes tévesen hivatkozott a fenti alkotmánybírósági határozat perbeli alkalmazhatóságára. A fenti alkotmánybírósági határozat alapját képező közigazgatási eljárás tényállásában a perbeli üggyel lényegesen eltér, következésképp az ott kialakított jogi álláspont sem vehető figyelembe jelen esetben. A 12/2015. (V. 14.) számú határozat rendelkező része ugyanis kimondja, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből*

fakadó alkotmányos követelményként megállapítja, hogy a Ket. 15. § (1), (3) és (8) bekezdésének alkalmazása során a telekalakítási eljárással érintett telekkel közvetlenül szomszédos telek tulajdonosát is ügyfélnek kell tekinteni. Jelen per tárgyát képező közigazgatási végzés azonban nem telekalakítási, hanem építésfelügyeleti eljárásban született, továbbá az alkotmánybíróági határozattal elbírált esettől eltérően – ahogy arra a bíróság fentebb már utalt – nem egymással közvetlenül szomszédos telkekről van szó perbeli esetben.”

Hiába hivatkoztam a keresetlevelemben expressis verbis arra az érdemben befolyásoló körülményre, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés szerint „mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági vagy más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti”, az ítéletet meghozó bíróság (utolsó, nem-rendkívüli fórumként) alkotmányos jogomat [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés] mégsem volt hajlandó figyelembe venni egy olyan eljárásban (ügyféli jogállásomat megállapító eljárásban), amely egyedül alkalmas arra, hogy az építésrendészeti eljárásban alkotmányos jogom [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés] érvényesülését részemre biztosítsa Magyarországon. Sőt az ítéletet meghozó bíróság a 12/2015. (V. 14.) számú határozat indokolásában foglaltakat (23-24. pont) figyelmen kívül hagyta, holott az ott olvasható Alaptörvény-értelmezési megállapítások kivétel nélkül sorvezetőül szolgálnak arra, hogy miért van az ügyben alkotmányos jogom az ügyféli jogálláshoz, amely jogállásnak egyébként esszenciális eleme az Alaptörvényben biztosított jogorvoslati jog potenciális gyakorlása. Az Alaptörvényben biztosított jogorvoslati jogot pedig ügyféli jogállás megléte nélkül csak úgy, külön gyakorolni nem lehet.

A 12/2015. (V. 14.) számú határozatával az Alkotmánybíróság értelmezte az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének hatósági eljárásban (akkor Ket., most Ákr. törvények) történő alkalmazhatóságát, és számos támpontot fogalmazott meg, hogy a hatályos törvényi szabályozással a jogorvoslatihoz való jognak milyen körülmények között és milyen módon kell Alaptörvénnyel összhangban érvényesülnie.

Az alapügy, amelyben kértem az ügyféli jogállásomat, egy építésrendészeti eljárás. Ezt az eljárást azért is kezdeményeztem kérelmemmel, mert **plusz zajforrások (új építmények: mobil hűtőház, raktárak) létesültek szabálytalanul** az érintett sörgyár telephelyén, **egyúttal kértem ügyféli jogállás deklarálását.** Keresetlevelemben megjelöltem a közigazgatási cselekménnyel okozott jogsérelmemet és annak előzményeit: „Ingatlanomnak [REDACTED] 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet (OTÉK) 1. sz. melléklet 134. pontjában is definiált ún. "üdülő rendeltetése" (pihenést szolgáló használati célja) ellehetetlenült olyan műtárgyak szabálytalan elhelyezésével közvetlenül összefüggő, az általános élettapasztalat szerint köztudomásúan zavaró tevékenységek (mobil hűtőház zaja, hangos rakodások) folytán a [REDACTED] hrsz ingatlanon, amely műtárgyak szabálytalanul vannak jelen és szabálytalanságuk építésügyi eljárásban (az ún. alapügyben) orvosolható, az alapügy [a megindult építésrendészeti eljárás] a megszüntetésükre alkalmas. Az ügyféli jogállásom megállapítását – kérelmem ellenére – *megtagadó végzésből közvetlenül adódik a*

jog/érdeksérelmem: miszerint a [REDACTED] hrsz. alatti ingatlanon végzett építési tevékenység szabályosságának kivizsgálásának hatósági ügyében (alapügyben) meg sem ismerhetem, hogy született-e jog vagy kötelezettség megállapítása, ha igen, milyen tartalommal, továbbá nem gyakorolhattam ügyféli jogállásból fakadó egyes eljárási jogosultságaimat, illetve az eljárás eredményét meg sem fellebbezhetem. Mindez történt annak ellenére, hogy az alapügy (az ingatlanom üdülő rendeltetésére gyakorolt kifejelete miatt) jogomat, jogos érdekemet közvetlenül és nyilvánvalóan érinti."

Továbbá kifejtettem: „A legfontosabb érvem e keresetlevélben a következő: a [REDACTED] hrsz. alatti ingatlanon építési helyen kívül létesült egy mobil hűtőház és egy raktárépület (műtárgyak). Ezek mind a telkemhez közeli telekhatáron vannak. Ezen műtárgyakat arra használják, hogy abban elhelyeznek nagyméretű söröshordókat, amiket a termelés függvényében csoportosan, géppel mozgatnak ki-be, egyik műtárgyból az üzembe, az üzemből vissza valamelyik műtárgyba stb., villástargoncával. Mindez a hétvégi ház (ÜH2, lásd: mellékelt térképeken) üdülőterülettől (OTÉK 6. § (3) bek a) pont 4. pont) idegen, folyamatos zajhatással jár, amit kiad a műtárgyak között árut mozgó villástargonca, valamint a söröshordók. Továbbá a hűtőház kompresszora folyamatos zajt ad, rezgést, zúgást kelt a nap 24 órájában. A zajkibocsátás szoros ok-okozati összefüggésben áll a műtárgyak építési helyen kívüli, szabálytalan létesítésével. A zajkibocsátással az általános élettapasztalat szerinti szoros összefüggésben az ingatlanom rendeltetésszerű használata (üdülő rendeltetés) ellehetetlenült. Az OTÉK 1. sz. mellékletének 134. pontja szerint az üdülő rendeltetés: "időszakosan a pihenést szolgáló használati cél." E cél és rendeltetés ellehetetlenül a szabálytalanul létesített műtárgyakkal szorosan összefüggő zajok miatt, amely szabálytalanságokat az alapügyben meg lehetne szüntetni, és ezért az alapügy jogomat, jogos érdekemet közvetlenül érinti. Ezeknek a műtárgyaknak a létesülése tehát építésügyi, építéshatósági kérdés. Ha ezek az építmények nem létesültek volna szabálytalanul, akkor a fent körülírt zajkibocsátás ingatlanomat nem érhetné ilyen mértékben. A színpad egy ettől eltérő kategória annyiban, hogy annak létesítését ebben az övezetben általánosságban tiltja meg az OTÉK 23. § (4) bekezdése, mert szórakoztató épületet ilyen övezetben elhelyezni nem lehet."

Szeretnék kitérni a jogsérelem orvoslásának kérdésére, mert **önmagam is vizsgálgattam, hogy milyen anyagi és eljárásjogi lehetőségeket biztosít a magyar jogrendszer** az általam állított sérelem orvoslására.

A másodfokú hatóság és a bíróság részéről többször elhangzott, hogy olyan jogi szabályozás keretei között ismerte el (legalizálta) a magyar közigazgatás a kézműves sörgyártási üzemi (ún. „élelmiszer-előállító üzemi”) tevékenységet a [REDACTED] z. ingatlanon, amely eljárás nem követelte meg az OTÉK fent ismertetett tilalmának (23. §) vizsgálatát egy használatba vételi engedéllyel régóta rendelkező üdülőépület sörgyárrá alakítása (ún. „rendeltetésmód-változás”) útján megvalósuló üzemeltetés esetében. Továbbá olyan iránymutatást kaptam, hogy a fenti rendeltetésmód-változás OTÉK szerinti vizsgálata a településképi polgármesteri

hatáskör részét képezi, amennyiben arról az Önkormányzat rendeletet alkotott. Itt jelzem: a sörgyár legalizálására (kormányhivatal tudomásul vétele 2015. június 19-i keltű) 11 nappal azelőtt került sor, hogy az Önkormányzat helyi rendelete e tárgyban (Balatonvilágos Önkormányzatának 8/2015. (VI.30.) rendelete) elfogadásra került volna.

Magam részéről tehát tudomásul vettem, hogy lex impotens vagy joghézagok miatt a sörgyár legalizáltan működik, az OTÉK 23. §-ának megsértését valójában a sörgyár engedélyese vagy tulajdonosa követte el, ezért a jogellenes károkozásért – ha meglétét és mértékét bizonyítani tudom – polgári jogi kártérítést kérhetek.

Azonban azt a tárgybani hatósági és bírósági álláspontot a fennálló jogi szabályozás mellett **tévesnek tartom, hogy építésügyi szempontból szabálytalanul létesített plusz építmények (hűtőház, raktár) ellen, amelyek a zajt növelik, nem lehetne orvoslást találnom az általam kezdeményezett építésrendészeti eljárásban, pl. pusztán azért, mert a probléma „szomszédjogi” természetű. Azért nem, mert ezeket a plusz, üdülési rendeltetést ellehetetlenítő új zajforrásokat a telkemhez közel eső területen jogszerűen a sörgyár már nem tudná (tudta volna) elhelyezni, csak jogellenesen.** Ezek azok az új zajforrások (mobil hűtőház, raktár), amelyek megjelenése az egész ügyet elindította, hiszen a sörgyár épületében 2015. év óta zajló tevékenység zaja *önmagában* nem adott volna okot számomra építésrendészeti eljárás kezdeményezésére.

Úgy vélem, hogy amennyiben az első és másodfokú hatóság részben vagy egészben nem jogszerű döntést hozott a lezajlott építésrendészeti eljárásban [még nem tudhatom, mert titkolják az eljárás eredményét] és a szabálytalan építmények a hatósági eljárást követően helyükön ott maradnak, akkor azok további üzemeltetését (állandó zajos rakodás ki-be) a sörgyár joggal érezheti legalizáltnak. És nekem marad a polgári jogi kártérítés igénylése és a szomszédjogi sérelmeim különböző eljárásokban (pl. birtokvédelem) való érvényesítése, **amely sokkal kevésbé hatékony, semmint a jogszerűtlen új zajforrások (mobil hűtőház, raktárépületek) hatósági építésrendészeti eljárásban való teljes megszüntetése.** Az új zajforrások olyan sérelmek, melyek elsősorban építésrendészeti eljárásban orvosolhatóak, hiszen már ebben az eljárásban felmerült olyan érdek és körülmény, amely indokolttá teszi számomra, hogy ügyfélként részt vehessek az eljárásban, előadhassam érveimet, illetve jogorvoslattal élhessek a számomra jogtalan hátrányt jelentő közigazgatási döntéssel szemben [vö.: 12/2015. (V. 14.) AB határozat 27-28. pontja]. És nekem ezzel az eljárással kapcsolatban nincsen deklarálva az ügyféli jogállásom, sőt semmilyen információm nincsen, miközben a raktárépületek a kiegészítő védiratban említésszerűen feltüntetett határidő (2019. szeptember 2-i) eltelte ellenére változatlanul a helyükön állnak és üzemelnek ma is! Vagyis senki nem ad információt nekem és közben építési helyen kívül továbbra is fennmaradt az új zajforrás (raktár).

A 12/2015. (V. 14.) AB határozat 22. pontja nagyszerűen összefoglalja az ügyféli jogállásomra irányadó alkotmányos szempontokat. Erre a 22. pontra hivatkozik – rendkívül bizarr módon – a jelen panasszal érintett ítélet is, és erre alapozza keresetem elutasítását (!?). (Megjegyzem, hogy a bíró által beidézett 22. pont eredeti szövege hivatkozást tartalmaz a LB Kfv.IV.37.629/2009/70. sz. eseti döntésére, melynek megállapítása szerint „ingatlanokkal való közvetlen vagy közvetett szomszédság megalapozhatja a Ket. szóban forgó rendelkezése szerinti ügyféli minőséget.)

Az ítéletet meghozó bíró azonban – horribile dictu – az AB határozat 23. pontjában foglalt alkotmányossági értelmezést már nem vette figyelembe, amely – a Legfelsőbb Bíróság Kfv.II.37.502/2007/11. számú eseti döntését a lex specialis vonatkozásban vizsgálva – kimondja: „Az Alkotmánybíróság azonban ettől [LB Kfv.II.37.502/2007/11.] eltérő megállapodásra jutott [...] mert [a hivatkozott speciális jogszabály] szűkebb körben határozta meg az ügyfél fogalmát, mint arra az említett eljárási törvényekben sor került.” Továbbá: „az Alkotmánybíróság a 13/2013. (VI. 17.) AB határozata alapján nem látta akadályát e korábbi álláspontja fenntartásának.” **Az érintett ítélet meghozó bíróság azonban ezt az alkotmánybírósági megállapítást nem volt hajlandó figyelembe venni.**

Jelen panaszban és a keresetlevélben is részletesen feltártam, hogy **jogorvoslathoz való alkotmányos jogom esetemben is amiatt sérül, hogy** az eljáró közigazgatási hatóság, majd az eljáró bíróság az Ávr.-nek **az ügyfél általános definícióját tartalmazó 10. § (1) bekezdését nem tartotta alkalmazhatónak az egyedi ügyben**, ezért engem az ügyféli jogállás nem illetett meg az eljárásban, ebből kifolyólag **jogorvoslati kérelem benyújtására sem volt lehetőségem**, noha megítélésem szerint az építésrendészeti eljárásban hozott határozat jogos érdekemet közvetlenül és nyilvánvalóan érintette, s ezt hitelt érdemlően bizonyítottam is (3 ingatlantulajdonos/haszonélvező szomszéd tanúval teljes bizonyító erejű magánokiratban) [vö.: 12/2015. (V. 14.) AB határozat 24. pontja].

A 12/2015. (V. 14.) AB határozat 25. pontja rögzíti, hogy az „Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslathoz való jog olyan alkotmányos alapjog, amely tárgyát tekintve a bírói, illetőleg a hatósági (más közigazgatási) döntésekre terjed ki, **tartalmát tekintve pedig azt kívánja meg, hogy valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló érdemi határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni.** A jogorvoslathoz való jog törvényben meghatározottak szerint gyakorolható, ezért az egyes eljárásokban eltérő szabályozás lehetséges.”

A 22/2013. (VII. 19.) AB határozat 25. pontja szerint is: „Az Alaptörvény megköveteli, hogy a **jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására.** A jogorvoslat

jogának hatékony érvényesülését számos tényező befolyásolhatja, így többek között a felülbírálati lehetőség terjedelme, a jogorvoslat elintézésére meghatározott határidő, vagy a sérelmezett határozat kézbesítésének szabályai és megismerhetőségének tényleges lehetősége.” A 12/2015. (V. 14.) AB határozat 25. pontja végül arra a következtetésre jut, hogy „minden **jogorvoslat lényegi, immanens eleme továbbá a jogorvoslás lehetősége**, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát.”

A 12/2015. (V. 14.) AB határozat 26. pontja szerint „[...] következik mindebből, hogy [...] az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják. A jogorvoslati út igénybevételének nem előfeltétele továbbá valamely jog – esetleg alapjog – tényleges sérelmének a bekövetkezése, **elegendő, ha az érintett megítélése szerint jogát (jogos érdekét) sérti a támadott döntés**. A jogorvoslathoz való jog mint alapjog sérelme tehát akként is megvalósulhat, hogy más (alap)jogi sérelem esetleg nem állapítható meg az ügyben. {3064/2014. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [16]-[17]}” **Én mind a fellebbezésemben, mind a keresetlevelemben expressis verbis hivatkoztam a fenti Alaptörvény-értelmezésekre, azonban sem a hatóság, sem a bíróság nem vette figyelembe, ezért mulasztásuk érdemben befolyásolta döntésüket.**

Pedig az újonnan létesített zajforrások (mobil hűtőház és raktár) olyan sérelmek, melyek elsősorban építésrendészeti eljárásban orvosolhatóak, hiszen **már ebben az eljárásban felmerült olyan érdek, körülmény** (például, hogy ezek elhelyezése a sörgyár jogszerűtlen fizikai bővítésének minősül a hatalmas üzemi telek azon parányi része irányába, ahová jogszerűen további építményeket, műtárgyakat elhelyezni helyi építésügyi szabályok miatt már nem lehet, és zaja ingatlanom üdülési rendeltetését viszont ellehetetleníti, tekintettel arra, hogy az övezetben jellemzően 10 m széles telkek húzódnak egymás mellett nadrágszíjszerűen, ezért a zavaró új hanghatások zavartalanul áttérjednek a közvetett szomszédokhoz is), **amely indokoltta teszi számomra, hogy ügyfélként részt vehessek az eljárásban, előadhassam érveimet, illetve jogorvoslattal élhessek** a számomra jogtalan hátrányt jelentő közigazgatási döntéssel szemben [vö.: 12/2015. (V. 14.) AB határozat 27-28. pontja].

Álláspontom szerint a bíróság ítélete nem biztosítja számomra ezt a jogorvoslati lehetőséget, mert – az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése által is védett – **jogos érdekemre tekintet nélkül kizárt engem az építésrendészeti eljárásból** [vö.: 12/2015. (V. 14.) AB határozat 29. pontja].

Mivel az ítéletet hozó bíróság (sőt az ügyben eljáró közigazgatási hatóság is) az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését és az említett 12/2015. (V. 14.) AB határozat indokolásában olvasható alkotmányjogi érvelést figyelmen kívül hagyta, **ez a mulasztás a bíróság döntését érdemben befolyásolta**. Az érdemben befolyásolt döntés az én alkotmányos jogomat sérti.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Eddig még nem kértem, de itt szeretnék nyilatkozni, hogy kérem, hogy a támadott bírósági ítélet végrehajtását függesszék fel jelen indítványom tartalma alapján.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

Tisztelt Alkotmánybíróság! Jogi képviselő nélkül járok el, tekintettel arra, hogy mind az eljárásjogi, mind az alaptörvényi és anyagi jogi kérdések világosak az ügyben. Kérem ennek szíves tudomásul vételét. Tiszteletreméltó munkájukat ezúton köszönöm.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Tisztelt Alkotmánybíróság! Nem járulok hozzá személyes adataim nyilvánosságra hozatalához. Megértésüket köszönöm.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek: 10 db)

Egyszerű másolatban mellékelem az ügy valamennyi előzményét, összesen 10 db sorszámozott dokumentumot, keletkezési sorrendjükben. 1-es sorszámot azonban a jelen panasszal támadott ítéletnek adtam.

Kelt: Budapesten, 2019. október 1. napján

